

vil gaa enhver Rigsdagsmand, der kommer ud til Vælgere, der ere Tilhængere af den almindelige Valgret —, ville de synes, at det er rigtigt gjort at stemme imod dette Forslag, og der er ikke Tvivl om, at den kommende Valgdag vil give dette Udtryk paa en Maade, som de, der nu gaa imod den almindelige Valgret, ikke ville være glade for.

Slengerik: Det kan ikke nægtes, at Historien gentager sig. Det, der ligger for her i disse Dage, svarer til det, der laa for i den danske Rigsdag for 14 Aar siden, i 1894. Selv om ikke Indholdet er det samme, bliver alligevel Realiteten nogenlunde den samme. Det, der ligger for i disse Dage, svarer saa stærkt til de Begivenheder, der gik for sig omkring den 1. April 1894, at man nogenlunde er i Stand til at anvende de samme Ord nu, som bleve anvendte i 1894. Det Forlig, som nu skal sluttes, kan omtales af Modstanderne paa samme Maade, som det Forlig, der blev sluttet den 1. April 1894, blev omtalt af dette Forligs Modstandere, saa nær ligne de to Situationer hinanden. For at ærede Medlemmer bedre kunne forstaa dette, skal jeg tillade mig at fremdrage et Citat. Den daværende Rigsdagsmand for Ringkøbingkredsen (J. C. Christensen) havde Ordet den 1. April 1894, og efter at han havde holdt sin Tale, hvori han fordømte det Forlig, man nu var ved at skulle slutte, sagde han til sidst nogle Bemærkninger om, hvordan Situationen laa, og hvad Frugt han ventede, at den Tale, han havde holdt, vilde have. Jeg skal læse disse hans Ord op, det er ganske kort, jeg venter, den højtærede Formand giver mig Tilladelse dertil.

Den daværende Rigsdagsmand for Ringkøbing sagde: „Men det er jo for Resten lige meget, hvad jeg siger, det er jo ganske uden Betydning, hvad man nu siger. Afstemningen vil finde Sted, og de Herrer ere bundne. De maa følges ad som sammenlængede; der er intet at gøre, Grunde bide ikke paa dem, det er sikkert. Fremstillingen kan være aldrig saa sand, den bider dog ikke paa de Herrer; alt er afgjort. Hvad de Herrer her skulle gøre, er blot det, at de sætte Kronen paa Værket, at de søndertræde deres egen Fortid i et og alt, at de æde deres egne Ord og ødelægge deres egne Handlinger.“

Det forekommer mig, at den Situation, vi leve i for Øjeblikket, og de Forhandlinger, der føres i det danske Folketing i disse Dage, meget stærkt i deres Forløb minde

om Gangen i de Forhandlinger, der fandt Sted i Dagene omkring den 1. April 1894. Forholdet er nu blot vendt om saadan, at de, der den Gang talte mod Forliget, de, der den Gang sagde til de moderate, at de løb fra deres egne Ord og søndertraadte deres egne Handlinger, ere dem, der i disse Dage ere ved at gøre det samme, saa at det er den højtærede Konseilspræsident, det daværende ærede Medlem for Ringkøbing, der nu staar i Spidsen for dem, der skulle til at søndertræde deres egne Handlinger og løbe fra deres egne Ord. Ja, saadan kan Historien gentage sig, men jeg har det Haab, at det ikke alene skal vise sig, at Historien gentager sig med Hensyn til det daarlige, der sker, men ogsaa, at Historien gentager sig med Hensyn til det gode, der sker, saa at ligesom der kom en Oprensning efter Nederlaget i 1894, vil der ogsaa komme en Oprensning efter Nederlaget i 1908.

Det forekommer mig for Resten, at Reformpartiet er ved at komme ind i en ret mærkelig Situation. Naar vi forrige Sommer og ogsaa nu have bebrejdet Medlemmerne af dette Parti, at de gik med til den privilegerede Valgret til Amtsraadene, sagde de, at det gjorde de af Hensyn til Højre, for det vilde Højre have. I Gaar fik vi at vide af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), at han, den gamle Højremand, agtede at stille Forslag om at stryge den privilegerede Valgret af det foreliggende Forligsforslag. Nu gad jeg vide, hvorledes man vil stemme fra Reformpartiets Side; det kan i hvert Fald blive interessant at høre, skønt jeg tvivler ikke paa, at Afstemningen vil falde aldeles i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing sagde den 1. April 1894, at de Herrer skulle nok følges ad, de ere bundne, de Partier, der ere gaaede ind paa dette Forlig; de frikonservative og Højre og Reformpartiets Folk have intet andet at gøre end at følges ad. Det kan blive ganske interessant at se de Herrer af Reformpartiet ved anden Behandling i denne Sal stemme mod et Ændringsforslag — og et Ændringsforslag, fremsat af Højre — om at stryge den privilegerede Valgret til Amtsraadene. Ja, var det et Ændringsforslag, der blev stillet fra vor Side eller fra socialdemokratisk Side, havde de Herrer let ved det. Men naar de nu skulle ud i Landet herefter og forsvare sig mod Angreb fra vor Side ved at sige dette: Ja, naar vi gik med til at bibeholde den privilegerede Valgret til Amtsraadene, laa det i, at Højre krævede det, saa kunne vi